

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลดังต่อไปนี้ไม่ต้องทำการทดลองเลี้ยงดู

(๑) ผู้ซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงทางฝ่ายบิดาของเด็กที่ผู้นั้นจะรับเป็นบุตรบุญธรรม เช่น ทวด ปู่ ย่า ลุง ป้า หรือ อาของเด็ก ในกรณีที่บิดามารดาของเด็กไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน หรือ บิดาของเด็กไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร

(๒) ผู้ซึ่งขอรับบุตรหรือบุตรบุญธรรมของกลุ่มสมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรม และคู่สมรสนี้ได้จดทะเบียนสมรสมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือจดทะเบียนสมรสไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่เด็กเคยอยู่ร่วมกับคู่สมรสดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมประชาสงเคราะห์ให้อุปการะเลี้ยงดูเด็กที่ถูกทอดทิ้ง แบบครอบครัวอุปถัมภ์ และได้ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็กนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี โดยมีผลการเลี้ยงดูเด็กเป็นที่น่าพอใจ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เอนก สิทธิประศาสน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมบางประเภท มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กมาก่อนที่จะขอรับเด็กนั้นเป็นบุตรบุญธรรม เช่น เป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรง ฝ่ายบิดาของเด็ก หรือเป็นผู้ซึ่งขอรับบุตรหรือบุตรบุญธรรมของกลุ่มสมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรม หรือเป็นผู้ซึ่งอุปการะเด็กที่ถูกทอดทิ้ง แบบครอบครัวอุปถัมภ์ของกรมประชาสงเคราะห์มาแล้ว ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก สมควรยกเว้นการทดลองเลี้ยงดูเด็กให้แก่บุคคลเหล่านั้นเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสรับสิทธิประโยชน์จากการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเร็วขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

รับเด็กเป็นบุตร
บุญธรรม (ฉบับที่ ๒)
๒๕๖๒ รัฐมนตรี

ผู้
เป็นบุตรบุญธรรม
ในสมรสกัน หรือ

บุญธรรม และคู่
สมรสกัน แต่

ทอดทิ้ง แบบ
ที่มีผลการเลี้ยงดู